

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților și a Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 24 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Fondul, ca schemă de garantare în domeniul asigurărilor, protejează creditorii de asigurări de consecințele falimentului sau lichidării bazate ori nu pe insolvență a asiguraților, în condițiile prezentei legi.

(4) Fondul nu preia obligațiile asigurătorilor debitori, ci efectuează plăți către creditorii de asigurări ai acestora după parcurgerea procedurii administrative reglementate de prezenta lege.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. - (1) Fondul are ca scop protejarea directă a:

a) creditorilor de asigurări care sunt persoane prejudiciate RCA cu reședința în România, al căror drept de a solicita plata directă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (1) și care dețin creanțe de asigurări rezultate din contractele RCA încheiate de asigurații răspunzători de producerea prejudiciilor cu un asigurător persoană juridică română;

b) creditorilor de asigurări care sunt persoane prejudiciate RCA cu reședința în România, al căror drept de a solicita plata directă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (2) și care dețin creanțe de asigurări rezultate din contractele RCA încheiate de asigurații răspunzători de producerea prejudiciilor cu un asigurător persoană juridică română;

c) creditorilor de asigurări care sunt persoane prejudiciate RCA cu reședința în România, al căror drept de a solicita plata directă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (3) și care dețin creanțe de asigurări rezultate din contractele RCA încheiate de asigurații răspunzători de producerea prejudiciilor cu un asigurător autorizat într-un alt stat membru, inclusiv asigurătorul european;

d) creditorilor de asigurări ai unui asigurător persoană juridică română, alții decât cei prevăzuți la lit. a) și la alin. (2), al căror drept de a solicita plata directă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (1) și care se află în una dintre următoarele situații:

(i) sunt îndreptățiți la restituirea primelor datorate de asigurător pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit de acesta ca urmare a încetării contractelor RCA;

(ii) dețin creanțe de asigurare rezultate din contractele de asigurare încheiate de asigurător, altele decât contractele RCA;

(iii) sunt îndreptățiți în baza legii române să recupereze de la asigurător sume plătite în conformitate cu clauza de despăgubire directă aferentă contractelor RCA;

e) creditorilor de asigurări ai unui asigurător european, alții decât cei prevăzuți la lit.c), al căror drept de a solicita plata directă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (4) și care se află în una dintre următoarele situații:

(i) dețin creanțe de asigurare rezultate din contractele de asigurare, altele decât contractele RCA, încheiate de asigurătorul european prin intermediul sucursalei din România în calitate de stat membru gazdă și pentru care asigurătorul european are obligația de a contribui la Fond în condițiile dispozițiilor art. 3;

(ii) sunt îndreptățiți în baza legii române să recupereze de la asigurătorul european sume plătite în conformitate cu clauza de despăgubire directă aferentă contractelor RCA.

(2) Fondul are ca scop, de asemenea, protejarea indirectă a:

a) creditorilor de asigurări care sunt persoane prejudiciate RCA cu reședința în alte state membre, al căror drept de a solicita plata indirectă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (1) și care dețin creanțe de asigurări rezultate din contractele RCA încheiate de asigurații răspunzători de producerea prejudiciilor cu un asigurător persoană juridică română;

b) creditorilor de asigurări care sunt persoane prejudiciate RCA cu reședința în alte state membre, al căror drept de a solicita plata indirectă de către Fond a sumelor cuvenite potrivit prevederilor prezentei legi este născut conform art. 12¹ alin. (2) și care dețin creanțe de asigurări rezultate din contractele RCA încheiate de asigurații răspunzători de producerea prejudiciilor cu un asigurător persoană juridică română.

(3) Fondul plătește și Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România, denumit în continuare *BAAR*, sumele achitate de acesta, în calitate de birou național auto și în numele unui asigurător persoană juridică română, către birourile similare din alte state pentru evenimente asigurate produse ulterior datei retragerii autorizației de funcționare a respectivului asigurător; *BAAR* adresează Fondului o solicitare în acest sens, iar prevederile art. 15 alin. (5) - (8), (10) și (11) nu se aplică.

(4) Fondul efectuează plata creanțelor de asigurări către persoanele prevăzute la alin. (1) după depunerea de către acestea a unei cereri de plată în condițiile art. 14 și parcurgerea procedurii administrative reglementate de prezenta lege, cu respectarea plafonului de garantare prevăzut la art. 15 alin. (2) sau, după caz, la art. 15 alin. (5) și (6).

(5) Fondul este îndreptățit să obțină rambursarea sumelor achitate în vederea soluționării cererilor de plată formulate de creditorii

de asigurări prevăzuți la alin. (1) lit. c), de la organismele similare din statele membre de origine ale asigurătorilor debitori aflați în procedură de faliment sau în procedură de lichidare bazată sau nu pe insolvență; Fondul formulează în acest sens cereri de rambursare adresate organismelor similare din alte state care se transmit și se soluționează în conformitate cu prevederile acordului de cooperare încheiat cu acestea sau ale actelor delegate adoptate de Comisia Europeană, după caz, conform dispozițiilor art. 10a alin. (13) și art. 25a alin. (13) din Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, astfel cum au fost introduse prin art. 1 pct. 8 și 18 din Directiva (UE) 2021/2118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi.

(6) Fondul protejează indirect creditorii de asigurări prevăzuți la alin. (2) prin rambursarea către organismele similare din statele lor de reședință a sumelor achitate de acestea în vederea soluționării cererilor de plată formulate de respectivele persoane pentru repararea prejudiciilor suferite ca urmare a producerii riscurilor acoperite prin contracte RCA încheiate de asigurătorii debitori persoane juridice române aflați în procedură de faliment sau în procedură de lichidare care nu este bazată pe insolvență; îndeplinirea obligației Fondului de a efectua rambursarea către organismele similare din alte state se realizează în conformitate cu prevederile acordului de cooperare sau ale actelor delegate adoptate de Comisia Europeană, după caz, prevăzute la alin. (5) teza a II-a.

(7) Fondul efectuează plăți în limita resurselor financiare disponibile la momentul plății, prevăzute la art. 5, iar în cazul în care disponibilitățile nu sunt suficiente pentru acoperirea cuantumului sumelor datorate potrivit prevederilor prezentei legi, acestea sunt achitate pe măsura alimentării Fondului cu resurse financiare.

(8) Prevederile alin. (7) nu exonerează Fondul de obligațiile prevăzute la alin. (6) și art. 15 alin. (5) - (8), (10), (11) și (13).

(9) Executarea silită pentru titlurile executorii obținute împotriva asigurătorului nu poate fi demarată împotriva Fondului; în acest caz cererea de plată motivată este depusă în condițiile art. 14 alin. (1), cu respectarea procedurii și a plafonului stabilite prin prezenta lege.

(10) Sunt excluse de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi orice obligații decurgând din contractele de reasigurare.

(11) Fondul poate încheia acorduri de cooperare cu organisme similare din alte state, birouri naționale auto și alte entități, sau le poate mandata pe acestea în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale legale.”

3. La articolul 2¹, după alineatul (9) se introduc trei noi alineate, alin. (10) - (12), cu următorul cuprins:

„(10) Fondul poate desfășura și alte activități aflate în legătură cu obiectul său de activitate în scopul obținerii de venituri ce pot fi utilizate ca sursă de finanțare pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege, inclusiv activități de constatare și evaluare a daunelor pentru asigurători autorizați în România sau într-un alt stat membru.

(11) Fondul informează prompt organismele similare din celelalte state membre cu privire la deschiderea unei proceduri de faliment sau a unei proceduri de lichidare care nu este bazată pe insolvență la un asigurător persoană juridică română autorizat să practice asigurări RCA.

(12) Pentru îndeplinirea obligațiilor legale în termenele prevăzute de prezenta lege, Fondul este în drept să încheie contracte de asigurare, precum și orice alte contracte financiare, inclusiv contracte similare contractelor de reasigurare adecvate profilului de risc și specificul activității Fondului, pentru a reduce impactul asupra resurselor financiare ale Fondului, pentru a se proteja împotriva riscurilor asociate activității și pentru a asigura diversificarea surselor sale de venit.”

4. Articolul 2² se abrogă.

5. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Asigurătorii europeni contribuie la Fond doar pentru acea parte a activității sucursalelor pentru care schemele de garantare din statele membre de origine ale acestora nu protejează creditorii de asigurări în cazul deschiderii împotriva acestora a unei proceduri de faliment sau de lichidare bazată pe insolvență.”

6. La articolul 4 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *creanța de asigurări* - creanțele creditorilor de asigurări, indiferent de momentul nașterii acestora raportat la data deschiderii procedurii de faliment sau de lichidare bazată sau nu pe insolvență, care rezultă dintr-un contract de asigurare, inclusiv sumele rezervate pentru

acești creditori atunci când unele elemente ale datoriei nu sunt cunoscute încă; se consideră creanțe de asigurări sumele achitate creditorilor de asigurări din disponibilitățile Fondului, reprezentând despăgubiri/indemnizații și primele datorate de către asiguratorul debitor pentru perioada în care riscul nu a fost acoperit de acesta, ca urmare a încetării contractelor de asigurare;”

7. La articolul 4 alineatul (1) litera b), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) *persoana prejudiciată* - persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă, altul decât un contract RCA;”

8. La articolul 4 alineatul (1) litera b), după punctul (iii) se introduc două noi puncte, pct. (iv) și (v), cu următorul cuprins:

„(iv) *persoană prejudiciată RCA* - persoana îndreptățită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract RCA atunci când accidentul cauzator de prejudicii se produce în limitele teritoriale de aplicare ale asigurării RCA;

(v) asiguratorul îndreptățit să recupereze de la asiguratorul aflat în faliment sau în procedură de lichidare bazată pe insolvență sume plătite persoanelor prejudiciate RCA în conformitate cu clauza de despăgubire directă aferentă unui contract RCA, conform dreptului intern; orice alt asigurator care are un drept de subrogare, regres sau acțiune directă împotriva asiguratorului debitor nu este considerat creditor de asigurare în sensul prezentei legi;”

9. La articolul 4 alineatul (1), după litera d) se introduc două noi litere, lit. e) și f), cu următorul cuprins:

„e) *asigurator european* - asiguratorul autorizat într-un alt stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României în calitate de stat membru gazdă prin intermediul unei sucursale deschise în România;

f) *stat membru* - stat membru al Uniunii Europene sau alt stat membru al Spațiului Economic European.”

10. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În înțelesul prezentei legi, persoanele din conducerea asigurătorului debitor, astfel cum sunt definite la art. 1 alin. (2) pct. 33 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu fac parte din categoria creditorilor de asigurări, cu excepția cazului în care sunt persoane prejudiciate RCA.”

11. La articolul 5 alineatul (1), după litera d¹) se introduc trei noi litere, lit. d²)-d⁴), cu următorul cuprins:

„d²) sume încasate de la organisme similare din alte state, conform prevederilor prezentei legi și ale acordurilor încheiate de Fond cu acestea;

d³) sume încasate prin subrogație;

d⁴) împrumuturi de la Guvern, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (9).”

12. La articolul 5 alineatul (1), literele e) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) sume din alte surse;

.....
h) contribuție specială percepută de la asigurători, conform prevederilor art. 3, în cazul în care Fondul gestionează situații de insolvență sau de lichidare pentru care se estimează că se vor plăti sume care depășesc disponibilitățile Fondului.”

13. La articolul 5 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) sume provenite din încasările realizate de Fond din contracte prevăzute la art. 2¹ alin. (12), precum și sumele achitate Fondului de reasigurători conform prevederilor art. 18 alin. (5) - (10).”

14. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Disponibilitățile Fondului constituite conform prevederilor alin. (1) pot fi plasate în instrumente purtătoare de dobândă, la instituții de credit, în instrumente ale pieței monetare, în titluri de stat sau titluri ale administrației publice locale, în instrumente financiare tranzacționate pe piețe reglementate din statele membre, în titluri de participare la

organisme de plasament colectiv în valori mobiliare și alte fonduri de investiții, precum și în alte plasamente, inclusiv în valută.”

15. La articolul 6, după alineatul (8) se introduc nouă noi alineate, alin. (9)-(17), cu următorul cuprins:

„(9) În situații excepționale în care resursele financiare disponibile ale Fondului, în calitate de schemă de garantare în domeniul asigurărilor, nu sunt suficiente pentru acoperirea cuantumului sumelor datorate de Fond potrivit prevederilor prezentei legi creditorilor de asigurări și organismelor similare din alte state membre, Guvernul, prin Ministerul Finanțelor, la solicitarea Fondului, pune la dispoziția acestuia sumele necesare, sub formă de împrumut, în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării.

(10) Sursa fondurilor pentru împrumutul prevăzut la alin. (9) este reprezentată de vărsămintele din privatizare în lei și valută înregistrate în contul Trezoreriei Statului.

(11) În situația în care valoarea împrumutului ce urmează a fi solicitat depășește suma disponibilităților din vărsăminte din privatizare în lei înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, Fondul poate solicita în completare un împrumut în valută din vărsăminte din privatizare în valută. La stabilirea sumei împrumutului solicitat se va lua în considerare și riscul valutar.

(12) Guvernul, prin Ministerul Finanțelor, pune la dispoziția Fondului împrumutul solicitat pe bază de convenție încheiată între părți, în care se precizează valoarea împrumutului și condițiile generale de acordare/rambursare a acestuia.

(13) Dacă vărsămintele din privatizare sunt insuficiente, Ministerul Finanțelor poate lansa împrumuturi de stat, prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.109/2008, cu modificările și completările ulterioare. Condițiile financiare ale subîmprumutului, astfel cum este acesta definit potrivit prevederilor art. 2 lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, acordat de Ministerul Finanțelor Fondului sunt stabilite prin convenție încheiată între cele două părți. Sumele necesare sunt puse la dispoziția Fondului în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării lor de către acesta.

(14) Ministerul Finanțelor virează sumele puse la dispoziția Fondului ca împrumut/subîmprumut în conturile acestuia indicate în solicitarea de împrumut.

(15) Fondul poate solicita Guvernului să garanteze împrumuturile sale pe care le poate contracta potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f), Guvernul luând o decizie în această privință în termen de 5 zile de la data primirii cererii. Garanția astfel acordată de Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor, este exceptată de la prevederile art. 4 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și acoperă în procent de 100% valoarea împrumutului/împrumuturilor, inclusiv dobânzile și comisioanele aferente.

(16) Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, pentru garanțiile și subîmprumuturile acordate Fondului de către Ministerul Finanțelor nu se percepe comision la fondul de risc.

(17) Consiliul de administrație al Fondului analizează, avizează și propune Autorității de Supraveghere Financiară spre aprobare solicitarea de garanții sau împrumuturi pe care Fondul urmează să o adreseze Guvernului, potrivit alin. (9) sau (15), cu fundamentarea corespunzătoare a necesității acestora.”

16. Articolul 11 se abrogă.

17. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.12. - (1) Orice persoană dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (1) care invocă un drept de creanță împotriva asigurătorului ca urmare a producerii unor riscuri acoperite printr-un contract de asigurare și pentru care asigurătorul nu a procedat la deschiderea dosarului de daună poate solicita deschiderea dosarului de daună printr-o cerere scrisă adresată Fondului; ulterior, în vederea încasării indemnizațiilor/despăgubirilor cuvenite de la Fond, acesta formulează o cerere de plată motivată, în condițiile art. 14.”

18. La articolul 12, alineatul (1¹) se abrogă.

19. La articolul 12, alineatul (1²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1²) În situația în care sunt necesare constatări suplimentare pentru dosarele deja deschise de asigurător, Fondul procedează la efectuarea acestora, pe baza unei solicitări scrise adresate Fondului în acest sens de către petent, la sediu sau prin poștă, prin poșta electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului.”

20. La articolul 12, după alineatul (1²) se introduce un nou alineat, alin. (1³), cu următorul cuprins:

„(1³) Cererile menționate la alin. (1) și (1²) pot fi formulate direct sau prin mandatar începând de la datele prevăzute la art. 12¹.”

21. La articolul 12, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile alin. (1) și (1²) nu se aplică creditorilor de asigurări cu reședința în alte state membre prevăzuți la art. 2 alin. (2); aceștia se adresează organismelor similare din statele în care își au reședința.”

22. Articolul 12¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12¹. - (1) Dreptul creditorilor de asigurări prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și alin. (2) lit. a) de a solicita direct sau indirect, după caz, plata sumelor cuvenite de la Fond se naște la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Autorității de Supraveghere Financiară prin care se constată existența indiciilor stării de insolvență a asigurătorului și imposibilitatea redresării acestuia.

(2) Dreptul creditorilor de asigurări prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. b) de a solicita direct sau indirect, după caz, plata sumelor cuvenite de la Fond se naște la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Autorității de Supraveghere Financiară prin care retrace autorizația de funcționare a asigurătorului și avizează intrarea acestuia în procedură de dizolvare și lichidare voluntară ori dispune acestuia intrarea în procedură de dizolvare și lichidare.

(3) Dreptul creditorilor de asigurări prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. c) de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fond se naște la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a extrasului referitor la decizia autorității competente din statul membru de origine al asigurătorului, inclusiv a asigurătorului european, privind deschiderea la

acesta a procedurii de faliment sau de lichidare bazată sau nu pe insolvență.

(4) Dreptul creditorilor de asigurări prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. e) de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fond se naște la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a extrasului privind decizia de deschidere la asigurătorul european a procedurii de faliment sau de lichidare bazată pe insolvență de către autoritatea competentă din statul membru de origine al acestuia.”

23. La articolul 12², alineatele (1) - (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12². - (1) În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei Autorității de Supraveghere Financiară de retragere a autorizației de funcționare și constatare a existenței indiciilor stării de insolvență a asigurătorului persoană juridică română, acesta predă Fondului evidența contractelor de asigurare în vigoare la data comunicării deciziei mai sus menționate, evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor contracte și dosare, în vederea publicării listei potențialilor creditori de asigurări; în cazul asigurătorului european, termenul de 30 de zile se calculează de la data prevăzută la art. 12¹ alin. (4), iar evidențele predate sunt aferente activității prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și alin. (2).

(2) Asigurătorul predă evidențele prevăzute la alin. (1) atât în format letric, cât și, dacă există, în format electronic/digital; odată cu acestea, asigurătorul predă Fondului toate contractele de asigurare în vigoare, dosarele de daună nelichidate, bazele de date, registrele, corespondența, orice document referitor la dosare, la contracte în vigoare, precum și orice alte evidențe deținute în legătură cu acestea; prevederile celei de-a doua teze a prezentului alineat nu se aplică asigurătorilor europeni.

(3) Asigurătorul transmite Fondului orice documente sau informații referitoare la contractele de asigurare și dosare de daună, solicitate de Fond în vederea analizării cererilor de plată depuse de potențialii creditori; răspunderea pentru neîndeplinirea sau pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute la prezentul alineat și la alin. (1) și (2) revine conducerii asigurătorului, respectiv mandatarului asigurătorului european, după caz.”

24. La articolul 12³, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Secretariatul comisiei asigură cel puțin pregătirea listelor creditorilor de asigurări cu propuneri de aprobare sau respingere, parțială sau totală a sumelor solicitate prin cererile de plată depuse de aceștia la Fond, a convocatorului, a ordinii de zi și a proceselor-verbale ale ședințelor comisiei speciale.”

25. La articolul 13, alineatul (1) se abrogă.

26. La articolul 13, alineatele (3), (4), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În vederea îndeplinirii obligațiilor de plată prevăzute de prezenta lege, Fondul procedează la analizarea documentelor și informațiilor aferente cererilor de plată și a cererilor de rambursare prevăzute la art. 2 alin. (4) și (6), inclusiv a documentelor și informațiilor preluate de la asigurător, ținând seama de normele aplicabile în materie, de condițiile de asigurare generale și specifice prevăzute în contractele de asigurare încheiate cu asigurătorul, precum și de acordul de cooperare încheiat cu organismele similare din alte state sau de actele delegate adoptate de Comisia Europeană, după caz, prevăzute la art. 2 alin. (5) teza a II-a.

.....
(4) Aprobarea sau respingerea, parțială sau totală, a sumelor pretinse de petenți și de organismele similare din alte state este de competența comisiei speciale, constituite conform art.12³; comisia specială poate dispune suspendarea soluționării cererii de plată, în condițiile art. 16 alin. (2).

(5) În caz de respingere parțială sau totală a sumelor pretinse de petenți se emite o decizie de respingere, motivată; împotriva deciziei se poate formula contestație în termen de 30 zile de la comunicarea acesteia, sub sancțiunea decăderii, la instanțele civile de la sediul Fondului, prin derogare de la normele de competență generală din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin derogare de la normele de competență specială prevăzute în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Contestația adresată instanței nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, efectele deciziei comisiei speciale.

.....

(6) Dreptul petenților la acțiune contra Fondului pentru plata creanțelor de asigurări, după înregistrarea de către aceștia a cererilor de plată, se prescrie în termen de 5 ani calculați de la data nașterii dreptului.”

27. La articolul 14, alineatele (1) - (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. - (1) Orice persoană dintre cele prevăzute la art. 2 alin. (1) care pretinde un drept de creanță de asigurări împotriva asigurătorului poate formula o cerere de plată motivată adresată Fondului în condițiile prevăzute la art. 12¹ și de prezentul articol.

(2) Cererea de plată prevăzută la alin. (1) se formulează în scris și se comunică Fondului, direct de către potențialul creditor de asigurări sau prin mandatarii acestuia, cu anexarea înscrisurilor justificative, în copie legalizată, din care să rezulte quantumul sumelor solicitate; dacă cererea de plată privește mai multe dosare de daună sau contracte de asigurare, potențialul creditor de asigurări anexează o evidență conținând datele de identificare și sumele aferente fiecărui dosar de daună/contract de asigurare, precum și orice documente relevante, dacă este cazul.

(3) În cazul imposibilității de prezentare a înscrisurilor justificative în copie legalizată, creditorul de asigurări poate prezenta fie copii ale acestora, fie o declarație pe propria răspundere, în sensul susținerii acestor documente justificative, iar în cerere se precizează motivul imposibilității depunerii lor în copie legalizată.”

28. La articolul 14, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Creditorii de asigurări prevăzuți la art. 2 alin. (2) adresează cererile de plată organismelor similare din statele în care își au reședința potrivit dispozițiilor de drept intern din statele respective.”

29. După articolul 14, se introduce un nou articol, art. 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. - (1) În cazul primirii cererilor de plată de la persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a)-c), Fondul informează:

- a) asigurătorul care a încheiat contractul RCA;
- b) organismul similar din statul membru de origine al asigurătorului;
- c) BAAR, în situația în care accidentul s-a produs pe teritoriul altui stat decât România;

d) alte persoane și entități prevăzute în acordul de cooperare sau de actele delegate adoptate de Comisia Europeană, după caz, prevăzute la art. 2 alin. (5) teza a II-a.

(2) Fondul asigură transmiterea informărilor prevăzute la alin. (1) în conformitate cu procedurile proprii, cu acordul de cooperare sau cu prevederile actelor delegate adoptate de Comisia Europeană, după caz, prevăzute la art. 2 alin. (5) teza a II-a.

(3) În termen de maximum 30 de zile de la data comunicării informării prevăzute la alin. (1) lit. a), asigurătorul informează Fondul cu privire la următoarele:

- a) dacă a primit direct sau nu o cerere de plată similară;
- b) dacă a plătit sau nu despăgubirea solicitată prin cererea de plată prevăzută la lit. a);
- c) dacă preia acoperirea răspunderii sau refuză motivat preluarea acesteia.

(4) Prevederile alin. (3) lit. a) și b) se aplică în mod corespunzător și de către BAAR.”

30. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. - (1) Pe măsura înregistrării și analizării cererilor de plată ale petenților, împreună cu documentele anexate, se întocmesc listele creditorilor de asigurări ale căror cereri de plată urmează să fie aprobate ori respinse parțial sau total; listele se înaintează comisiei speciale, cu propunerea de aprobare sau respingere la plată, parțială sau totală, a sumelor solicitate, iar după aprobarea acestor liste de către comisia specială se efectuează plățile creanțelor de asigurări către creditorii de asigurări, cu respectarea prevederilor prezentului articol.”

31. La articolul 15, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), vor fi analizate cu prioritate:

a) cererile de plată formulate de descendenții minori, precum și cei aflați la studii până la terminarea acestora, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani, ai persoanelor decedate în accidente rutiere;

b) cererile de plată ale petenților care în urma producerii evenimentului asigurat și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din

capacitatea de muncă prin raportare la gradele de invaliditate prevăzute de lege;

c) cererile de plată formulate de petenți în baza titlurilor executorii în contradictoriu cu asigurătorii aflați în faliment, prin care asigurătorul este obligat la plata unor rente lunare în favoarea acestora;

d) cererile de plată privind acordarea restituirilor de primă.

(1²) Cererile de plată menționate la alin. (1¹) sunt evidențiate pe liste separate care se înaintează comisiei speciale, cu propunerea de aprobare sau respingere la plată a sumelor solicitate, iar după aprobarea acestor liste de către comisia specială se efectuează plățile creanțelor de asigurări către creditorii de asigurări.”

32. La articolul 15, după alineatul (4) se introduc unsprezece noi alineate, alin. (5) - (15), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), plata creanței de asigurare datorate în temeiul unui contract RCA fiecăruia dintre creditorii de asigurări prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. a)-c) se efectuează de către Fond în limita unui plafon de garantare care este dat de nivelul limitei maxime de răspundere a asigurătorului care a încheiat contractul RCA.

(6) Limita maximă de răspundere a asigurătorului care a încheiat contractul RCA prevăzută la alin. (5) este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă locului de producere a accidentului și cea prevăzută în contractul RCA.

(7) Prevederile alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător și pentru efectuarea rambursărilor în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (6) solicitate de organisme similare din statele membre de reședință ale persoanelor prejudiciate RCA.

(8) În termen de 3 luni de la data primirii cererii de plată și independent de informarea transmisă de către asigurător, prevăzute la art. 14¹ alin. (1) și (3), Fondul decide cu privire la cererea de plată și transmite petentului următoarele documente:

a) în cazul în care se dovedește răspunderea asiguratului în producerea riscurilor acoperite prin contractul RCA și prejudiciul pentru repararea căruia se formulează pretențiile de despăgubiri prin cererea de plată este cuantificat parțial sau total:

(i) o notificare justificată, în care se precizează faptul că pretențiile de despăgubire formulate în cererea de plată au fost aprobate în totalitate și termenul maxim de plată de către Fond a despăgubirii, sau

(ii) o ofertă de despăgubire justificată, în care se precizează faptul că pretențiile de despăgubire formulate în cererea de plată au fost aprobate parțial și termenul maxim de plată de către Fond a despăgubirii precizate în ofertă, însoțită de decizia de respingere parțială a pretențiilor de despăgubire formulate în cererea de plată;

b) în cazul în care nu se dovedește răspunderea asiguratului sau aceasta nu a fost stabilită în mod clar ori prejudiciul pentru repararea căruia se formulează pretențiile de despăgubiri prin cererea de plată nu este cuantificat, Fondul transmite decizia de respingere în totalitate a pretențiilor de despăgubire motivată corespunzător.

(9) Decizia Fondului cu privire la cererea de plată este opozabilă asiguratorului.

(10) În cazul în care datorează despăgubiri în conformitate cu alin. (8) lit. a), Fondul plătește despăgubirea persoanei prejudiciate RCA fără întârzieri nejustificate, dar nu mai târziu de:

a) 3 luni de la data transmiterii notificării justificate prevăzute la alin. (8) lit. a) pct. (i);

b) 3 luni de la data comunicării către Fond, în scris, a acceptului persoanei prejudiciate RCA cu privire la oferta de despăgubire prevăzută la alin. (8) lit. a) pct. (ii).

(11) Pentru neplata despăgubirii în termenul prevăzut la alin. (10), Fondul datorează dobândă legală penalizatoare stabilită în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare; dobânda penalizatoare se aplică la nivelul sumei de despăgubire înscrisă în documentele prevăzute la alin. (8) lit. a) și se calculează proporțional cu numărul de zile împlinite până la data efectuării plății.

(12) În cazul primirii altor cereri de plată decât cele prevăzute la art. 14¹ alin. (1), Fondul asigură soluționarea acestora într-un termen rezonabil, raportat la volumul de activitate desfășurată în vederea respectării prevederilor art. 2 alin. (8).

(13) Termenul de plată a sumelor solicitate printr-o cerere de rambursare formulată conform prevederilor art. 2 alin. (5) sau (6) nu poate depăși 6 luni de la data comunicării cererii de rambursare, cu excepția cazului în care un alt termen este stabilit prin acordul de cooperare sau

actele delegate adoptate de Comisia Europeană, după caz, prevăzute la art. 2 alin. (5) teza a II-a.

(14) Fondul se subrogă în drepturile persoanei prejudiciate RCA împotriva persoanei care a provocat accidentul sau a asigurătorului acesteia din urmă, cu excepția drepturilor persoanei prejudiciate RCA împotriva asiguratului sau a beneficiarului asigurării care a provocat accidentul, în măsura în care răspunderea asiguratului sau a beneficiarului asigurării ar fi acoperită de asigurătorul debitor în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

(15) În mod similar prevederilor alin. (14), Fondul recunoaște dreptul de subrogație al organismelor similare din alte state membre prevăzut de dreptul intern aplicabil.”

33. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.16. - (1) În toate cazurile în care consideră că este necesar, comisia specială poate solicita petenților completarea documentației și/sau precizarea ori furnizarea de informații suplimentare cu privire la cererea de plată a acestora; informațiile solicitate se transmit comisiei în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii solicitării acesteia.

(2) Fără a aduce atingere termenului prevăzut la art. 15 alin. (8), în situația depășirii termenului prevăzut la alin. (1), soluționarea cererii de plată se suspendă până la data transmiterii documentației și/sau a informațiilor solicitate.”

34. La articolul 18, după alineatul (4) se introduc șase noi alineate, alin. (5) - (10), cu următorul cuprins:

„(5) În limitele sumelor plătite din disponibilitățile sale, Fondul se subrogă în drepturile asigurătorului în faliment sau în lichidare bazată sau nu pe insolvență, pentru a solicita plata sumelor datorate de reasigurător acestuia, conform contractelor de reasigurare încheiate; în acest sens, asigurătorii introduc în contractele de reasigurare clauze prin care prevăd acest drept de subrogație al Fondului și nu introduc clauze care să afecteze Fondul.

(6) Achitarea de către Fond a sumelor datorate de asigurător creditorilor de asigurări instituie în sarcina reasigurătorului obligația de plată, în mod direct, a acestora către Fond, considerându-se îndeplinite obligațiile asigurătorului.

(7) Înainte de a efectua plata către Fond, reasigurătorii au dreptul de a deduce din suma plătită Fondului, obligațiile asiguratorului, scadente în temeiul contractului de reasigurare.

(8) Fondul nu va prelua obligația de plată a primelor de reasigurare stipulate în contractele de reasigurare ale asiguratorului.

(9) Reasigurătorii sunt ținuti să-și îndeplinească obligația lor față de reasigurat prin efectuarea plății către Fond, după deschiderea procedurii de faliment sau lichidare bazată sau nu pe insolvență.

(10) După încasarea sumelor de la reasigurători, Fondul își va diminua sumele înscrise la masa credală a asiguratorului cu valoarea acestora.”

35. La articolul 26, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Directorul general al Fondului și adjunctul acestuia sunt numiți pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit o singură dată.”

36. La articolul 26, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul imposibilității temporare de exercitare a prerogativelor directorului general, reprezentarea Fondului revine directorului general adjunct; dispozițiile art. 27 alin. (1) lit. g) și h) și alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător directorului general adjunct pe perioada în care se preiau atribuțiile directorului general.”

37. La articolul 27 alineatul (1), după litera c) se introduc două noi litere, lit. c¹) și c²), cu următorul cuprins:

„c¹) nerespectarea de către asiguratorii persoane juridice române și/sau de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a obligațiilor privind comunicarea informațiilor conform art. 39 alin. (1) și (2);

c²) nerespectarea de către asiguratorii persoane juridice române și/sau de către persoanele care fac parte din conducerea acestora a reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi;”

38. La articolul 27 alineatul (1), după litera d) se introduc două noi litere, lit. d¹) și d²), cu următorul cuprins:

„d¹) nerespectarea de către Fond a termenului de transmitere către persoanele prejudiciate RCA a documentelor prevăzute la art. 15 alin. (8);

d²) nerespectarea de către Fond a obligațiilor de plată către persoanele prejudiciate RCA și de rambursare către organisme similare din celelalte state membre în termenele prevăzute la art. 15 alin. (10) și (13), dacă o asemenea nerespectare se produce din alte cauze decât insuficiența resurselor financiare prevăzute la art. 5;”

39. La articolul 27 alineatul (1), literele e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) nerespectarea de către membrii Consiliului de administrație al Fondului a obligațiilor prevăzute la art. 24;

.....
g) nerespectarea de către directorul general al Fondului a obligațiilor prevăzute la art. 26 alin. (2) lit. b)-e) și j) și la art. 40 alin. (2);”

40. La articolul 27 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) nerespectarea de către Fond și/sau de către membrii Consiliului de administrație și/sau directorul general al Fondului a reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi și/sau a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană prevăzute la art. 2 alin. (5) teza a II-a.”

41. La articolul 27, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Săvârșirea de către asigurători a contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c¹) și c²) se sancționează cu avertisment scris sau amendă de la 10.000 lei până la 500.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Săvârșirea de către persoanele care fac parte din conducerea asigurătorilor a contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. c)-c²) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei până la 100.000 lei.”

42. La articolul 27, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Săvârșirea de către Fond a contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. d)-d²) și h) se sancționează cu avertisment scris sau amendă de la 5.000 lei până la 100.000 lei.”

43. La articolul 27, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Săvârșirea de către membrii Consiliului de administrație și/sau directorul general ai Fondului a contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. e)-h) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei până la 20.000 lei.”

44. La articolul 27 alineatul (3), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe lângă sancțiunile contravenționale principale prevăzute la alin. (1¹) - (2¹), în funcție de natura și gravitatea faptei se pot aplica una sau mai multe sancțiuni contravenționale complementare:”

45. La articolul 27, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (5¹) - (5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sumele provenite din amenzile contravenționale prevăzute la alin. (1¹) și (1²) și aplicate de Consiliul Autorității de Supraghere Financiară se fac venit integral la bugetul Fondului.

(5²) Sumele provenite din amenzile contravenționale prevăzute la alin. (2) și aplicate de Consiliul Autorității de Supraghere Financiară se fac venit integral la bugetul de stat.

(5³) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, sumele provenite din amenzile contravenționale prevăzute la alin. (2¹) și aplicate de Consiliul Autorității de Supraghere Financiară se fac venit integral la bugetul de stat.”

46. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. - În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, dispozițiile art. 27, 28 și 29¹ referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

47. La articolul 29¹, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (2¹) - (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prevederile alin. (1) și (2) nu aduc atingere competenței Autorității de Supraveghere Financiară de a sancționa săvârșirea de către asigurătorii europeni și mandatarii sucursalelor acestora stabilite pe teritoriul României a următoarelor contravenții:

a) nerespectarea de către asigurătorii europeni a obligațiilor privind plata contribuțiilor, transmiterea raportărilor și comunicarea informațiilor, conform art. 3, art. 6-8 și art. 39 alin. (1) și (2);

b) nerespectarea de către mandatarii sucursalelor asigurătorilor europeni a obligațiilor de predare a evidențelor și documentelor către Fond, conform art. 12² alin. (1) - (3);

c) nerespectarea de către asigurătorii europeni și mandatarii sucursalelor acestora a reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi.

(2²) Săvârșirea de către asigurătorii europeni a contravențiilor prevăzute la alin. (2¹) lit. a) și c) se sancționează cu avertisment scris sau amendă de la 10.000 lei până la 500.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2³) Săvârșirea de către mandatarii sucursalelor asigurătorilor europeni a contravențiilor prevăzute la alin. (2¹) lit. b) și c) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei până la 100.000 lei.

(2⁴) Prevederile art. 27 alin. (4) - (5³) și ale art. 28 se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește regimul contravențiilor și sancțiunilor aplicabil asigurătorilor europeni și mandatarilor acestora.”

48. La articolul 29¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsurile adoptate de Autoritatea de Supraveghere Financiară conform prevederilor prezentului articol sunt motivate temeinic și comunicate asigurătorului european respectiv.”

49. La articolul 39, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Asigurătorii furnizează Fondului, la solicitarea acestuia, toate informațiile necesare întocmirii registrului prevăzut la art. 3 alin. (3).”

50. La articolul 39, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) Fondul colaborează cu BAAR în vederea asigurării încărcării în baza de date cu asigurările obligatorii de răspundere civilă auto încheiate pe teritoriul României a informațiilor ce privesc contractele RCA.”

51. După articolul 44 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor adoptate la nivelul Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune prevederile art. 1 pct. 8 cu excepția alineatului (3) prima teză de la art. 10a, pct. 18 cu excepția alineatului (3) prima teză de la art. 25a, pct. 20 și 23 para.1-3 și ale art.2 din Directiva (UE) 2021/2118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 430 din 2 decembrie 2021.”

Art. II. - Prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. I pct. 38 - 48 care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. III. - Procedurile administrative gestionate de Fondul de garantare a asiguraților privind soluționarea cererilor de plată a sumelor cuvenite creditorilor de asigurări ai asiguraților persoane juridice române pentru care procedura de faliment a fost deschisă anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân supuse legii aplicabile la data începerii acestora, indiferent de momentul depunerii cererilor.

Art. IV. - În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul României aprobă, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Finanțelor, precum și în baza consultării Fondului de garantare a asiguraților, norme metodologice de aplicare a prevederilor art. 6 alin. (9) - (11), (15) și (16) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. - În Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins:

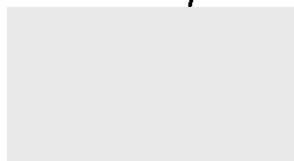
„Prezenta lege transpune Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 125 din 5 mai 2001, prevederile art. 1 pct. 20 lit. c) din Directiva 2019/879/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 150 din 7 iunie 2019, precum și dispozițiile art. 1, pct. 8 în ceea ce privește alineatul (3) prima teză de la art. 10a introdus prin pct. 8 și dispozițiile art. 1, pct. 18 în ceea ce privește alineatul (3) prima teză de la art. 25a introdus prin pct. 18 din Directiva (UE) 2021/2118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 430 din 2 decembrie 2021.”

Art. VI. - Prevederile art. 15, alin. (1¹) și (1²) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile cererilor de plată formulate de petenți și nesoluționate de Fond ce pretind creanțe de asigurare rezultate din contractele de asigurare încheiate cu asigurătorii pentru care a fost deschisă deja procedura de faliment.

Art VII. - Prin derogare de la prevederile art. 56 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contractele individuale de muncă ale directorilor generali adjuncți ai Fondului de garantare a asiguraților, încheiate pentru îndeplinirea acestei funcții, înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, încetează de drept la 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

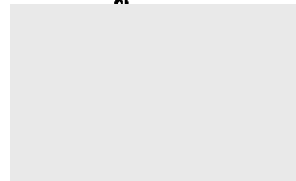
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE
SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București,
Nr.